

Veien til Nordkapp

Både min Thundercat og Tronds Fazer 600 hadde vært sammen på langtur før og vi visste at dette var praktiske og komfortable motorsykler.

Vi hadde satt av to uker til turen og målet var Nordkapp.

tekst & foto
Halvor Urang

Oslo - Trondheim

Pent, lettskyet vær satte rammen rundt avreisen. Vi kunne starte ferien uten regntøy, og det er jo alltid hyggelig. Tanken var full, kjedet var nysmurt og dekkene hadde riktig lufttrykk. Vi sjekket radiokommunikasjonen og alt fungerte uklanderlig. Vred om nøkkelen i tenningen og kjente forventningene bre seg varmt i kroppen. Forlot Oslo og satte kursen for Østerdalen. Lite trafikk - traff bare en og annen utenlandsk campingbil. Det var fartskontroll nord for Alvdal og enda en nord for Kvikne, men vi var snille gutter og fikk være i fred.

Ankom hotellet i Trondheim i passe tid til en dusj, kveldsmat, og en tur i puben. For liksom å markere starten på ferien, kjøpte jeg en cognac til kr.122 kroner og en sigar til 140 kroner - luksus! Værmeldingen for morgendagen kunne vi bare trekke på skuldrene av, det ble det været det ble. Og det ble det. Lettsaltet vær, konstaterte Trond.

Trondheim - Tromsø

Som spådd ble det kaldere neste dag. Veien fikk vi ha mer eller mindre for oss selv, og kunne holde god og jevn fart fra Verdal omtrent. Geografien begynte også å ta seg opp, med fjell og daler og ville elvestryk. Tok en god pause ved Breifossen kro, mellom

Grong og Mosjøen. Der ble det deilig kylling og salat. Trond kikket på kartet og fant ut at det bare var 3 cm til Nord-Norge!

Korgfjellet var flott, og veien var langt bedre enn sist vi var der. Mange lastebilsjåfører ga signal når det var greit å kjøre forbi, og det hjalp oss mye. Vi var litt slitne da vi kom fram til Fauske. Minnet oss selv på hvor viktig det var å spise og drikke regelmessig - man forbrenner jo en del kalorier på tur.

Tunnelene var av en eller annen merkelig grunn ikke så fæle som jeg husket dem fra forrige tur. Vi kjørte forbi steder vi hadde vært på før og minnene strømmet på.

Det var mange motorsyklister ute på tur og vi holdt "hilseplikten" i hevd. Utrolig hvordan det gir en følelse av tilhørighet og samhold når vilt fremmede mennesker hilser på deg som om du var en gammel venn.

Da vi kom frem til foreldrene til Trond i Tromsø vanket det varm middag. Vi fikk låne hjemmestrikkede ullsokker til å ha på de kalde tottelottene våre. Og etterpå var det kaffe og sjokoladekake. Deilig! Den nordnorske gjestfriheten var det ingenting å si på.

Det fulgte noen fine solfylte og varme dager i Tromsø. Besøkte Polaria, tok fjellheisen, gikk på sightseeing i byen, spiste på kafé og var på pub på kvelden. Dro på Tromsø Tirpitz museum og Tromsø

Forsvarsmuseum. Kjørte rundt hele øya og fant alle motorsykelbutikkene og kunne slå fast at utvalget i sykler og utstyr var meget bra.

Tromsø - Nordkapp - Tromsø

En kveld pakket vi bagasjen og gjorde oss klar til avreise til Nordkapp morgenen etter. Det var nesten vanskeligere å pakke når vi ikke skulle ha med oss alt. Jeg lot pakksekken ligge og brukte tankbag og toppkoffert. Trond fylte tankbagen

til randen og stropet regntøyet bak på koffertholderen. Værmeldingen så meget bra ut. Typisk for Nord-Norge, mente Trond. Tok fergene fra Breivikeidet til Svensby og fra Lyngseidet til Olderdalen for å spare oss for noen mil i salen. Mil ble det jo nok av uansett. Alle hotellene i Honningsvåg var stapp fulle, men vi hadde fått booket oss inn på et hyggelig vertshus i utkanten av sentrum.

Veien over Sennalandet var lang og litt kjedelig - det gikk jo bare rett frem her. Men milene forsvant raskt bak oss. Det tok seg opp etter Olderfjord, der veien snodde og svingte seg opp på østsiden av Porsangerhalvøya. Da følte vi virkelig at vi befant oss midt ute i havgapet. Vi stadig bremse opp for reinsdyr, men veien var utrolig underholdende. Det var skyfri himmel og selv om det var en frisk og kald, salt sjøluft her, varmet solen. Tunnelen over til Magerøya var kald og lang - nesten 7 km. Rett etterpå kjørte vi gjennom Honningsvågtunnelen som er 4,5 km lang.

Magerøy er virkelig mager. Nesten utrolig hvordan reinsdyra likevel fant noe spiselig blant sand og stein. Det var fine veier, men kaldt, og vi begynte å glede oss til å komme frem. Da dukket det opp noen hus og et kumlokk i veibanen. Kumlokk betyr vi er på et sivilisert sted, tenkte jeg. Og det stemte: Rett rundt svingen lå Honningsvåg.

Turen ut til Nordkapp fra Honningsvåg ble dessverre ikke noen stor opplevelse, kanskje bortsett fra at veien var utfordrende. Den var smal og det blåste kraftig. Motorsyklene ble skjovet hit og dit i vindkastene og det var ganske anstrengende.

Da vi kom frem til platået drev tåka forbi i tjukke dotter og det dukket plutselig opp en bom hvor de skulle ha kr. 185,- per person for å slippe oss helt ut. Det var blodsuging, syntes vi. Midnattsolen glimret med sitt fravær og vi syntes vi hadde kommet langt nok. Det var egentlig litt skuffende. Syntes det var ille å betale nesten 400 kroner for å ta bilde av tåke. Ble enige om at vi hadde nådd målet og tok noen bilder på plassen der vi stod. Noen finske bilister var også "gjerrige" og så over lommeboka mens de vurderte om besøket var verdt pengene.

Overnattet og dro sørover igjen. Tunnelene virket plutselig kortere enn dagen før. Merkelig hvordan avstandene krymper litt når man har kjørt en strekning en gang. Noen av reinsdyra gikk farlig nær veien og vi måtte stadig bremse kraftig ned. Jeg kjørte periodevis med to fingre klar på bremsehendelen.

Turen sørover var flott. Stoppet på Gildetun oppe på Kvænangsfjell og drakk kaffe. Ord ble litt fattige der. Fantastisk flott utsikt og skikkelig morsomme veier.

Tilbake i Tromsø var været fortsatt fantastisk så vi bestemte oss for å kjøre en tur ut til Sommarøy. Syntes å huske at det var sendinger på TV derfra på 17.mai. Det var en idyllisk liten perle helt ute ved havet. Sola skinte fra skyfri himmel og det var varmt, men det var en friskhet i vinden, og den avkjølte sånn passe i skinndressen.

Nordkapp - platået

- dyrt, flatt og flott!

Tromsø - Namsos

Så begynte forberedelsene til hjemturen. Vi var tidlig oppe og pakket på MC'ene. Med klemmer og ønsker om god tur fra vårt eminente vertskap, kjørte vi ut porten og satte nesa sørover. Veien var fin nedover mot Bardu; lange 90-soner og vi la milene raskt bak oss.

Det var flott å kjøre gjennom dal etter dal med høye fjell på hver side. Partiene vi kjørte før og etter Narvik, og spesielt etter Ballangen, var virkelig verdt å skrive hjem om. Brukte hele bredden på dekkene og koste oss fælt i svingene, som hadde fin jevn asfalt. Jeg sa til Trond at det var slik vi ble nødt til å kjøre hele veien hjem, ettersom mitt bakdekk begynte å bli temmelig mønsterfattig på midten.

Vi kikket på visiret på hjelmene der det hadde samlet seg masse rart. Trond mente han hadde både fluer, mygg og kalandais - et ord vi lærte av faren til Trond, og som betyr noe sånt som "aille de greian der". Sørpå kaller vi det vel for proteiner.

Saltfjellet

Polarsirkelsenteret er verd et besøk.

Turen over Saltfjellet var flott. Polarsirkelsenteret var verdt en stopp og her stod det mange motorsyklister som vi kom i snakk med. Utvekslet erfaringer med en engelskmann og en kar fra New Zealand som var på vei til Nordkapp. Tyske pensjonister på busstur snek som vanlig i køen i souvenirbutikken. I kafeteriaen også! Da vi endelig kom frem til kassen sa Trond til servitrisen: - Hei, vi snakker norsk! "Det gjør inte jag", svarte hun, "jag är från Sverige"...

Tok en liten pause i Mo i Rana før vi raste over Korgfjellet for å rekke den neste tissepausen i Mosjøen. Prøvde å finne en veikro eller kafe, med endte opp med en pølse i lompe på bensinstasjonen.

Så bar det strake veien til Robert i Namsos, vår neste vert. Fikk tildelt hver vår hybel i kjelleren. Etter en dusj serverte Robert kaffe og cognac. Som lokalkjent fikk han oppgaven å ta oss med til en restaurant med god mat, og det klarte han med glans; en nydelig pepperstek på "Den Gamle Nabo". Robert serverte mange gode historier og det ble et lystig lag.

Namsos - Åndalsnes

Dagen etter bar det videre. Vi fulgte riksvei 17 ned forbi Bangsund, der det var en del artige svinger. Men 60- og 70-sonene sør for Trondheim var forferdelig trege - man blir nesten mer sliten enn å kjøre friskt på svingete fjellveier. Veien mellom Oppdal og Dombås over Dovrefjell var bra og veien fra Dombås ned til Åndalsnes var en fantastisk opplevelse. Det var til og med sted der som het Kjøre glede....eller var det Kjørmegrende det stod?

Landskapet langs veien ned fra Lesja til Åndalsnes, forbi Trollveggen, var absolutt det mektigste vi hadde sett på turen. Vi var rett og slett ikke forberedt på den utrolige naturen som møtte oss der: Fosser som falt loddrette ned fjellskrenter rett over

oss, et vilt elveleie fullt av kampesteiner og med lysegrønt vann så klart som glass, majestetiske fjellvegger fulle av merkelige konturer og former - man kunne virkelig tro det var troll som hadde vært på ferde.

Vi kjørte ned til Åndalsnes og fant frem til Barbara og Bengt Staurset, som vi skulle leie rom hos. De stod oppført i Treffkalenderen under "overnatting for motorsyklister", og det var nettopp det det var. Vertskapet kjørte selv motorsykkel og det var nesten som å komme på besøk til gode venner. Kan anbefales på det varmeste. Leiligheten var stor og hadde flott utsikt mot Trolltindane. Vi tok en cognac med dem på terrassen mens vi så på kartet. De fortalte oss om Åndalsnes og omegn og delte sine egne opplevelser fra MC-turer med oss. En svært hyggelig kveld.

Trollstigen - Geiranger - Oslo

Neste morgen dro jeg opp rullgardina, og der lå Trolltind.....eh, nei.... der lå tåka, tjukk som graut! Det va'kke mulig! Jeg hadde knapt utsikt til nabohusene. Stekte egg og bacon til frokost og satt og kikket mistrøstig ut av vinduet mens vi spiste. For å slippe Snickers til lunsj enda en dag, lagde vi oss matpakke. Vår koselige vertinne kunne fortelle at det bare var tåke nederst i dalen og at denne ville forsvinne når vi tok fatt på oppstigningen til Trollstigen. Dette var visstnok helt vanlig. Og mens vi stod der og pakket og smurte kjeder, løste tåken seg opp, som ved magi, og fjelltoppene rundt Åndalsnes kom til syne mellom drivende tåkeflak. Det var helt - ja - trolsk!

Tok farvel og satte kursen mot fjellene som ventet med skarpe hårnålsvinger og bratte bakker. Så var vi i gang med siste etappen på det som bare kan beskrives som en lang opptur.

Naturen nordpå var vill og vakker, men også hard og kald. Her ved Åndalsnes var

Geiranger

Geirangerfjorden kalles verdens vakreste fjord, med en natur som nesten tar pusten fra deg.

det dype daler med elvestryk, og frodige, grønne åser som endte i steile, majestetiske og gråsvarte fjell - noen med snø på toppene. Vannet i innsjøene og elvene var glassklart og iskaldt.

Det var ikke lange biten å kjøre før vi kom til Trollstigen. Forventningene sprenget i brystet. Ble enige om å prøve å få tatt noen bilder på vei opp. Trafikken var ikke så ille og turen opp gikk greit. Veien var heller ikke så smal som jeg hadde ventet - men nå hadde vi jo også vært på Nordkapp og blitt akklimatisert! Fjellvegg på den ene siden av veien og et bratt stup på den andre. Utenfor rekken med lave steiner som markerte ytterkanten av veien var det tilsynelatende

bare luft. Mistet nesten pusten av utsikten og måtte stadig stoppe opp for bare å nyte det. Funderte stadig vekk på hvordan folk hadde kommet på å legge veien akkurat her. Uansett hvordan jeg siktet fikk kameraet liksom ikke med seg alt. Vel oppe tok vi en rast og nøt utsikten. Vi følte oss som konger på haugen - og samtidig forferdelig små. Det tok litt tid før vi fikk revet oss løs og startet turen videre innover fjellet. Vi tok fergen over fra Lingen til Eidsdal, som gikk over nok en fjord full av grønt vann.

Veien ned Ørnesvingene til Geiranger var like flott som Trollstigen, men det var litt mer vegetasjon på hver side av veien og den svimlende høyden var ikke fullt så påtrengende. Stoppet og trakk pusten i Geiranger før vi kjørte opp fjellet på andre siden, opp mot Breidablikk. Vidunderlig! Inntrykkene fra naturen kokte i topplokket og varte godt og vel helt hjem til Oslo.

Vel hjemme satt familien utenfor blokka og ventet. Det var litt deilig å komme hjem - og føle seg savnet. Bagasjen ble lastet av og motorsykkelen parkert som den var: 510 mil eldre, møkkete og full av fluelik. Det tok noen dager før den ble vasket og polert og fikk nytt bakdekk og ny olje....

Trollstigen

Trollstigen ble åpnet 1. august 1936 av Kong Haakon. Veien har 11 hårnålsvinger og på toppen er det en fantastisk utsikt!

"Det er sunt å reise og det er spesielt gøy å gjøre det på motorsykkel. Veien ligger der og venter på deg. God tur!"